

[Udenrigsministeren.]

bøje os mod hinanden og have valget mellem en fælles stemmeerklæring med den vægt, det giver, og en formulering, vi ville have valgt anderledes, men der bliver ikke sagt noget, der ikke kan tages som udtryk for et dansk standpunkt. Jeg kan sige til hr. Stinus, da det måske kan have hans interesse, at på det udenrigsministermøde i Helsingfors, vi skal have torsdag og fredag, har vi fra dansk side bedt om, at FN blev et hovedpunkt og ikke bare et punkt på en lang dagsorden. Jeg har bedt om at få smidt en hel masse småting ud, som vi må kunne klare os uden ved den lejlighed, så vi kan samle os om FN-problemer. Jeg nævnte det, da jeg var i Oslo, jeg nævnte det, da jeg var i Stockholm, og jeg har mødt forståelse for det. Vel, man skal måske ikke vente sig for meget af det, men jeg siger det altså kun for at gøre opmærksom på, at vi vil i Helsingfors drøfte disse ting meget nøje.

Hr. Ninn-Hansen rejste de meget interessante problemer om den parlamentariske kontrol med udenrigspolitikken. Jeg kan egentlig nøjes med at sige, at jeg var enig i hvert ord, hr. Ninn-Hansen sagde om det emne. Jeg synes, vi må drøfte det ved lejlighed, og det rigtige sted er vel at drøfte det i udenrigsnævnet.

Jeg har før givet udtryk for, som hr. Ninn-Hansen ved, at den praksis, vi følger i nævnet, faktisk ikke er i overensstemmelse med loven; derfor er det muligt, at den praksis er fornuftig nok. Der står i nævnslovens § 4, at i det omfang, vedkommende minister eller nævnets formand bestemmer det, er nævnets medlemmer og andre, der måtte være til stede under forhandlingerne, forpligtet til at bevare tavshed. Det er i praksis blevet til, at så snart en sag har været behandlet i nævnet, er vi, havde jeg nær sagt, bogstavelig talt afskåret fra at tale om den. Vi er næsten ringere stillet mange gange, end om den ikke havde været behandlet i nævnet, for så havde man dog kunnet bruge oplysninger, som ikke behøvede at være fortrolige, men som, fordi de nu er meddelt i nævnet, falder ind under denne paragraf.

Jeg ved ikke helt, hvordan vi løser det, men hr. Ninn-Hansen viste jo selv en udvej, som jeg ikke har noget imod, i det omfang tinget kan få tid til det i en mere normal

samling, forhåbentlig efter oktober, nemlig at vi lidt hyppigere har debatter om enkelt-emner — hr. Ninn-Hansen nævnte selv et par eksempler — og at man så tager en sådan debat, der formentlig bliver en lille smule kortere end de store debatter, men får taget dem, mens de er friske, og får taget dem uden for nævnet. At der så er ting i disse spørgsmål, som er fortrolige og må være fortrolige, det ved jeg hr. Ninn-Hansen ikke vil være uenig i, men jeg er egentlig enig i alt, hvad der blev sagt fra hr. Ninn-Hansens side på de punkter.

Så har jeg for så vidt allerede svaret på dette med folkeafstemningen og EF.

Endelig sagde hr. Ninn-Hansen i sin afsluttende replik, at der var brug for et godt samarbejde mellem erhvervsliv og udenrigspolitik og udenrigsministerium, og hr. Ninn-Hansen gav udtryk for, at han håbede, jeg var lydhør på det punkt. Det kan jeg sige jeg er ubetinget. Jeg kan nævne, at vi tilfældigvis — det var ikke til dette formål, for jeg kunne jo ikke vide spørgsmålet kom — i går udarbejdede et notat, hvor vi forsøgte at gøre op, hvor meget af vores repræsentationers aktivitet der lå på felter som økonomi og handel. Det er klart, at det er lidt svært, men hvis man vil tage det med en lille smule forbehold, kan jeg sige, det viser sig, at over en tredjedel af repræsentationernes samlede aktivitet i dag ligger på økonomi og handel, så kommer politik og jura og DANIDA og kulturelle ting osv. dækkende de andre to tredjedele.

Jeg kan også sige, at vi jo løbende gør os anstrengelser for dels at omflytte repræsentationer efter, hvor de gør nytte bl. a. erhvervsmæssigt, ligesom vi forsøger at flytte stabe rundt efter, hvor de gør nytte erhvervsmæssigt. Jeg vil ikke gå i den anden grøft og sige, at det er vores eneste ledestjerne, men bare sige, at i en situation, hvor det er så vigtigt, som det er nu, at få eksporten op, er det mit indtryk — og det er jo ikke noget, jeg skal tage æren for, for det har begribeligvis været i gang, før jeg tiltrådte for en måneds tid siden — at man fra udenrigsministeriets side meget klart har set, hvilke pligter det også pålægger udenrigsministeriet, og dem prøver vi at leve op til, så godt vi kan.

Hr. Gert Petersen spurgte i forbindelse med spørgsmålet om Norden, hvor jeg for så